

Poznáte ten typ ľudí (a možno medzi nich aj patríte), ktorí keď sa pre niečo rozhodnú, tak to musí byť hneď. Dostanú nápad, zdá sa im, že dobrý, tak to musí byť vybavené nie o hodinu alebo o päť minút, ale hneď. Presne o takých ľuďoch sa píše v evanjeliu druhej pôstnej nedele. Nie vždy to musí pri takých „rýchlych“ nápadoch dopadnúť dobre, ale teraz to vyšlo. Máme za sebou (až sa mi tu žiada doplniť, že ani nevieme ako) druhý týždeň Svätej štyridsiatnice – Veľkého pôstu a dnešné evanjelium hovorí o Ježišovom príchode do Kafarnauma. Bol v Petrovom dome, hlásal slovo a okolo neho bolo toľko ľudí, že nebolo miesta ani pred dvermi. A zrazu do rozbehnutého programu vstupujú štyria zaujímaví chlapíci s neprekonateľne dobrým nápadom. Majú priateľa, ktorý je ochrnutý. Oni mu nevedia pomôcť, ale pred niekoľkými dňami tam Ježiš vykonal neskutočné zázraky. Musia ho k nemu dostať a hneď. Nesú ho na lôžku, lenže všetky prístupové cesty k Ježišovi sú obsadené. Pri tomto príbehu sa mi stále vynára otázka, prečo tí štyria nepočkali, kým sa neskončí ohlasovanie. Kým Ježiš nevyjde von z domu. Jediné vysvetlenie vidím v tom, že naposledy, keď sa Ježiš v meste dlho do noci venoval chorým a posadnutým, nad ránom sa utiahol na púste miesto modliť sa, a potom z Kafarnauma odišiel. Všetci ho hľadali, ale on sa vybral do susedných miest a dedín. Teraz sa to nesmie zopakovať. Nemôže im ujsť. Verím, že všetci veľmi dobre viete, čo tá štvorčlenná partia vymyslela. Odkryli strechu na mieste, kde bol Ježiš, a otvorom spustili lôžko, na ktorom ležal ochrnutý. Viem si celkom dobre predstaviť, ako sa v tej chvíli Ježiš pozeral hore (možno aj neveriacky krútil hlavou) a – usmieval sa. On mal zvláštny vzťah k neodbytným ľuďom a viackrát ich použil ako vzor modlitby (Kanaánčanka, slepec pri Jerichu, podobenstvo o neodbytnom priateľovi). Keď sa pozrel nahor, nielenže nevidel žiadnu drzosť či nátlak. Naopak, videl vieru mužov a nesklamal ich. Len vylepšil ich snahu pomôcť priateľovi. Ukázal im, že nevidia a nevedia všetko. Doviedol uzdravenie k dokonalosti. Najprv mu „stvoril srdce čisté“, a potom ho zbavil ochrnutia. Pôst je zvláštnym časom Božej blízkosti. Napomáha mu ticho, ktoré máme vyhľadávať (nielen vypnúť telku a zapnúť rádio). Čas, ktorý môžeme ušetriť, keď nevyvárame (dvakrát v týždni môže byť aj suchá strava) a nemusíme umývať kopy riadov. Ak pripravíš dobré podmienky, ak pripravíš cestu, Pán sa priblíži. Volaj naňho, ako kedysi Abrahám: „Pane, ak nachádzam milosť v твоjich očiach, neobíd' svojho služobníka“ (Gn 18, 3). Využi Božiu blízkosť v tomto milostivom čase tak ako štyria priatelia, aby si mohol byť očistený a požehnaný najprv ty, a potom všetci, ktorých pred Ježišovu tvár prinesieš.